

ஸ்ரீ பிள்ளை லோகாசார்யர் அருளிச் செய்த முமுகூடி

திருமந்திர ப்ரகரணம்

1. முமுகூடிக்கு அறிய வேண்டிய ரஹஸ்யம் மூன்று.
2. அதில் ப்ரதம ரஹஸ்யம் திருமந்திரம்.
3. திருமந்திரத்தினுடைய சீர்மைக்குப் போரும்படி ப்ரேமத்தோடே பேணி அநுஸந்திக்க வேணும்.
4. மந்திரத்திலும் மந்திரத்துக்குள்ளீடான வஸ்துவிலும் மந்திரப்ரதனான ஆசார்யன் பக்கலிலும் ப்ரேமம் கனக்க உண்டானால் கார்யகரமாவது.
5. ஸம்ஸாரிகள் தங்களையும் ஈச்வரனையும் மறந்து ஈச்வர கைங்கர்யத்தையும் இழந்து இழந்தோம் என்கிற இழவும் இன்றிக்கே ஸம்ஸாரமாகிற பெருங்கடலிலே விழுந்து நோவுபட, ஸர்வேஸ்வரன், தன் க்ருபையாலே, இவர்கள் தன்னை அறிந்து கரமரம் சேரும்படி தானே சிஷ்யனுமாய் ஆசார்யனுமாய் நின்று திருமந்திரத்தை வெளியிட்டருளினான்.
6. சிஷ்யனாய் நின்றது - சிஷ்யன் இருக்கும் இருப்பு நாட்டார் அறியாமையாலே அதை அறிவிக்கக்கூடாது.
7. ஸகல ஸாஸ்த்ரங்களாலும் பிறக்கும் ஜ்ஞானம் ஸ்வயமாஜிதம் போலே; திருமந்திரத்தால் பிறக்கும் ஜ்ஞானம் பைத்ருக தனம் போலே.
8. பகவன் மந்திரங்கள் தான் அநேகங்கள்.
9. அவை தான் வ்யாபகங்கள் என்றும் அவ்யாபகங்கள் என்றும் இரண்டு வர்க்கம்.
10. அவ்யாபகங்களில் வ்யாபகங்கள் மூன்றும் ஸ்ரேஷ்டங்கள்.
11. இவை மூன்றிலும் வைத்துக் கொண்டு பெரிய திருமந்திரம் ப்ரதானம்.
12. மற்றையவை இரண்டுக்கும் அசிஷ்ட பரிக்ரஹமும் அபூர்த்தியும் உண்டு.
13. இத்தை வேதங்களும் ரிஷிகளும் ஆழ்வார்களும் ஆசார்யர்களும் விரும்பினார்கள்.
14. வாச்யப் ப்ரபாவம் போலன்று வாசகப் ப்ரபாவம்.
15. அவன் தூரஸ்தனன் ஆனாலும் இது கிட்டி நின்று உதவும்.
16. த்ரௌபதிக்கு ஆபத்திலே புடவை சுரந்தது திருநாமமிறே.
17. சொல்லும் க்ரமம் ஒழியச் சொன்னாலும் தன் ஸ்வரூபம் கெட நில்லாது.
18. இது தான் "குலம் தரும்" என்கிறபடியே எல்லா அபேக்ஷிதங்களையும் கொடுக்கும்.
19. ஐஸ்வர்ய கைவல்ய பகவல்லாபங்களை ஆசைப்பட்டவர்களுக்கு அவற்றைக் கொடுக்கும்.
20. க்ரம் ஜ்ஞான பக்திகளிலே இழிந்தவர்களுக்கு விரோதியைப் போக்கி அவற்றைத் தலைக்கட்டிக் கொடுக்கும்.
21. ப்ரபத்தியிலே இழிந்தவர்களுக்கு ஸ்வரூப ஜ்ஞானத்தை பிறப்பித்துக் காலக்ஷேபத்துக்கும் போகத்துக்கும் ஹேதுவாய் இருக்கும்.
22. "மற்றெல்லாம் பேசிலும்" என்கிறபடியே அறிய வேண்டும் அர்த்தம் எல்லாம் இதுக்குள்ளே உண்டு.
23. அதாவது அஞ்சர்த்தம்.

24. பூர்வாசார்யர்கள் இதில் அர்த்தம் அறிவதற்கு முன்பு, தங்களைப் பிறந்தார்களாக நினைத்திரார்கள்; இதில் அர்த்த ஜ்ஞானம் பிறந்த பின்பு "பிறந்த பின் மறந்திலேன்" என்கிறபடியே இத்தை ஒழிய வேறொன்றால் காலகூடிபம் பண்ணி அறியார்கள்.
25. வாசகத்திற் காட்டில் வாச்யத்திலே ஊன்றுகைக்கு அடி ஈச்வரனே உபாய உபேயம் என்று நினைத்திருக்கை.
26. இது தன்னில் சொல்லுகிற அர்த்தம் - ஸ்வரூபமும் ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ராப்யமும்; ஸ்வரூபமும் உபாயமும் பலமும் என்னவமாம்.
27. பலமிருக்கும்படி ப்ரமேயசேகரத்திலும் அர்ச்சிராதிகதியிலும் சொன்னோம்.
28. இது தான் எட்டுத் திருவகூரமாய் மூன்று பதமாய் இருக்கும்.
29. மூன்று பதமும் மூன்று அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது.
30. அதாவது சேஷத்வமும், பாரதந்த்ரியமும், கைங்கர்யமும்.
31. இதில் முதற் பதம் ப்ரணவம்.
32. இது அ என்றும் உ என்றும் ம என்றும் மூன்று திருவகூரம்.
33. மூன்று தாழியிலே தயிரை நிறைத்துக் கடைந்து வெண்ணை திரட்டினாற் போலே மூன்று வேதத்திலும் மூன்று அகூரத்தையும் எடுத்தது.
34. ஆகையால் இது சகல வேத ஸாரம்.
35. இதில் அகாரம் சகல சப்தத்துக்கும் காரணமாய் நாராயண பதத்துக்கு ஸங்க்ரஹமாய் இருக்கையாலே, சகல ஜகத்துக்கும் காரணமாய் சர்வ ரகூகனான எம்பெருமானைச் சொல்லுகிறது.
36. ரகூகிக்கையாவது விரோதியைப் போக்குகையும் அபேகூகிதத்தைக் கொடுக்கையும்.
37. இவை இரண்டும் சேதனர் நின்ற நின்ற அளவுக்கு ஈடாய் இருக்கும்.
38. ஸம்ஸாரிகளுக்கு விரோதி சத்ருபீடாதிபதிகள், அபேகூகிதம் அன்னபானாதிகள்; முமுகூடிக்களுக்கு விரோதி ஸம்ஸார ஸம்பந்தம், அபேகூகிதம் பரமபத ப்ராப்தி; முக்தர்க்கும் நித்யர்க்கும் விரோதி கைங்கர்ய ஹாநி, அபேகூகிதம் கைங்கர்ய வ்ருத்தி.
39. 'ஈச்வரனை ஒழிந்தவர்கள் ரகூகர் அல்லர்' என்னுமிடம் ப்ரபந்த பரித்ராணத்திலே சொன்னோம்.
40. ரகூகிக்கும் போது பிராட்டி சன்னிதி வேண்டுகையாலே இதிலே ஸ்ரீ ஸம்பந்தம்¹ அநுஸந்தேயம்.
41. அதர் பகவத்சேநாபதிமிசர்ரர் வாக்யம்: "அவன் மார்பை விட்டுப் பிரியில் இவ்வகூரம் விட்டுப் பிரிவது".
42. பர்த்தாவினுடைய படுக்கையையும் ப்ரஜையினுடைய தொட்டிலையும் விடாதே இருக்கும் மாதாவைப் போலே ப்ரதம சரம பதங்களை விடாதே இருக்கும் இருப்பு.
43. ஸ்ரீ நந்தகோபரையும் க்ருஷ்ணனையும் விடாத யசோதைப் பிராட்டியைப் போலே.
44. ஒருவன் அடிமை கொள்ளும் போது க்ருஹிணிக்கு என்றன்றே ஆவணை² ஓலை எழுதுவது; ஆகிலும், பணி செய்வது க்ருஹிணிக்கிறே; அது போலே நாம் பிராட்டிக்கு அடிமையாய் இருக்கும்படி.
45. ஆகப் பிரித்து நிலை இல்லை.
46. ப்ரபையையும் ப்ரபாவானையும், புஷ்பத்தையும் மணத்தையும் போலே.
47. ஆக இச்சேர்த்தி உத்தேச்யமாய் விட்டது.
48. இதிலே சதுர்த்தி ஏறிக் கழியும்.

¹ ஸம்பந்தமும்

² ஆவண

49. சதுர்த்தி ஏறினபடி என் என்னில்.
50. நாராயண பதத்துக்கு ஸங்க்ரஹமாய் இருக்கையாலே.
51. இத்தால் ஈச்வரனுக்கு சேஷம் என்கிறது.
52. சேஷத்வம் துக்க ரூபமாகவன்றோ நாட்டில் காண்கிறது என்னில்:
53. அந்த நியமம் இல்லை; உகந்த விஷயத்துக்கு சேஷமாய் இருக்கும் இருப்பு சுகமாகக் காண்கையாலே.
54. அகாரத்திலே கல்யாண குணங்களைச் சொல்லுகையாலே இந்த சேஷத்வமும் குணத்தாலே வந்தது.
55. சேஷத்வமே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபம்.
56. சேஷத்வம் இல்லாத போது ஸ்வரூபம் இல்லை.
57. ஆத்மாபஹாரம் ஆவது ஸ்வதந்த்ரம் என்கிற நினைவு: ஸ்வதந்த்ரமாம் போது இல்லையாய் விடும்.
58. ஸ்தாந்ரமாணத்தாலே உகாரம் அவதாரணார்த்தம்.
59. இத்தால் பிறர்க்கு சேஷமன்று என்கிறது.
60. பெரிய பிராட்டியார்க்கு சேஷம் என்கிறது என்றும் சொல்லுவர்கள்.
61. அதிலும் அந்ய சேஷத்வம் கழிகையே ப்ரதாநம்.
62. தேவர்களுக்கு சேஷமான புரோடாஸத்தை நாய்க்கிடுமா போலே, ஈச்வர சேஷமான ஆத்மவஸ்துவை ஸம்ஸாரிகளுக்கு சேஷமாக்குகை.
63. பகவத் சேஷத்வத்திலும் அந்ய சேஷத்வம் கழிகையே ப்ரதாநம்.
64. "மறந்தும் புறந்தொழா மாந்தர்" என்கையாலே.
65. இத்தால் தனக்கும் பிறர்க்கும் உரித்தன்று என்கிறது.
66. மகாரம் இருபத்தஞ்சாம் அக்ஷரமாய் ஜ்ஞான வாசியுமாய் இருக்கையாலே ஆத்மாவைச் சொல்லுகிறது.
67. இது தான் ஸமஷ்டி வாசகம்.
68. ஜாத்யேக வசனம்.
69. இத்தால், ஆத்மா ஜ்ஞானாவென்று தேஹத்தில் வ்யாவ்ருத்தி சொல்லிற்றாயிற்று.
70. தேஹத்தில் வ்யாவ்ருத்தி தத்வசேகரத்தில்³ சொன்னோம்.
71. மணத்தையும் ஒளியையும் கொண்டு பூவையும் ரத்னத்தையும் விரும்புமா போலே சேஷமென்று ஆத்மாவை ஆதரிக்கிறது; அல்லாத போது "உயிரினாற் குறைவில்" என்கிறபடியே த்யாஜ்யம்; அது தோன்ற சேஷத்வத்தைச் சொல்லிப் பின்னை ஆத்மாவை சொல்லுகிறது.
72. ஆக ப்ரணவத்தால் "கண்ணபுரம் ஒன்றுடையானுக்கு அடியேன் ஒருவர்க்கு உரியேனோ" என்கிறபடியே ஜீவ பர ஸம்பந்தம் சொல்லிற்று.
73. இத்தால் "தாமரையாள் கேள்வன் ஒருவனையே நோக்கும் உணர்வு" என்றதாயிற்று.
74. அகாரத்தாலும் மகாரத்தாலும் ரக்ஷகனையும் ரக்ஷ்யத்தையும் சொல்லிற்று; சதுர்த்தியாலும் உகாரத்தாலும், ரக்ஷண ஹேதுவான ப்ராப்தியையும் பலத்தையும் சொல்லிற்று.
75. இனிமேல் ப்ரணவத்தை விவரிக்கிறது.
76. உகாரத்தை விவரிக்கிறது நமஸ்ஸு; அகாரத்தை விவரிக்கிறது நாராயண பதம்; மகாரத்தை விவரிக்கிறது சதுர்த்தி; நாரபதம் என்றும் சொல்லுவர்கள்.
77. அடைவே விவரியாதொழுகிறது விரோதி போய் அநுபவிக்க வேண்டுகையாலே.

³ தத்வசேகரத்திலே

78. நமஸ்ஸு ந என்றும், ம: என்றும் இரண்டு பதம்.
79. ம: என்கிற வித்தால், தனக்கு உரியன் என்கிறது; ந என்று அதைத் தவிர்க்கிறது.
80. ஆக நம: என்கிற வித்தால் தனக்கு உரியன் அன்று என்கிறது.
81. பிறர்க்கு உரியன் ஆனவன்று தன் வைவக்ஷணயத்தைக் காட்டி மீட்கலாம்; தனக்கு என்னுமன்று யோக்யதையும் கூட அழியும்.
82. இத்தால் விரோதியைக் கழிக்கிறது.
83. விரோதி தான் மூன்று.
84. அதாவது - ஸ்வரூப விரோதியும், உபாய விரோதியும், ப்ராப்ய விரோதியும்.
85. ஸ்வரூப விரோதி கழிகையாவது "யானே நீ என் உடைமையும் நீயே" என்றிருக்கை; உபாய விரோதி கழிகையாவது "களைவாய் துன்பம் களையாதொழிவாய் களைகண் மற்றிலேன்" என்றிருக்கை; ப்ராப்ய விரோதி கழிகையாவது "மற்றை நம் காமங்கள் மாற்று" என்றிருக்கை.
86. ம: என்கை ஸ்வரூப நாசம்; நம: என்கை ஸ்வரூப உஜ்ஜீவனம்.
87. இது தான் ஸ்வரூபத்தையும், உபாயத்தையும், பலத்தையும் காட்டும்.
88. "தொலைவில்லி மங்கலம் தொழும்" என்கையாலே ஸ்வரூபம் சொல்லிற்று; "வேங்கடத்துறைவார்க்கு நம" என்கையாலே உபாயம் சொல்லிற்று; "அந்தி தொழும் சொல்" என்கையாலே பலம் சொல்லிற்று.
89. "உற்றதும் உன் அடியார்க்கு அடிமை" என்கிறபடியே, இதிலே பாகவத சேஷத்வமும் அநுஸந்தேயம்.
90. இது - அகாரத்திலே என்றும் சொல்லுவர்கள்; உகாரத்திலே என்றும் சொல்லுவர்கள்.
91. ஈச்வரன் தனக்கேயாய் இருக்கும்; அசித்து பிறர்க்கேயாய் இருக்கும்; ஆத்மா தனக்கும் பிறர்க்கும் பொதுவாய் இருக்கும் என்று முற்பட்ட நினைவு; அங்ஙனின்றிக்கே, அசித்தைப் போலே "தனக்கேயாக எனைக் கொள்ள வேணும்" என்கிறது நமஸ்ஸால்.
92. அதாவது போக தசையில் ஈச்வரன் அழிக்கும் போது நோக்க வேணும் என்று அழியாதொழிகை.
93. அழிக்கைக்கு ஹேது கீழே சொல்லிற்று; மேலும் சொல்லும்.
94. இந்த நினைவு பிறந்த போதே க்ருதக்ருத்யன்; இந்நினைவு இல்லாத போது எல்லா துஷ்க்ருதங்களும் க்ருதம்; இந்நினைவிலே எல்லா சுக்ருதங்களும் உண்டு; இது இன்றிக்கே இருக்கப் பண்ணும் யஜ்ஞாதிகளும் ப்ராயச்சித்தாதிகளும் நிஷ்ப்ரயோஜனங்கள்; இது தன்னாலே எல்லாப் பாபங்களும் போம்; எல்லாப் பலன்களும் உண்டாம்.
95. நாராயணன் என்றது - நாரங்களுக்கு அயநம் என்றபடி.
96. நாரங்களாவன - நித்யவஸ்துக்களினுடைய திரள்.
97. அவையாவன - ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதிகளும், ஜ்ஞான-ஸக்த்யாதிகளும், வாத்ஸல்ய செளஸீல்யாதிகளும், திருமேனியும், காந்தி செளகுமார்யாதிகளும், திவ்ய பூஷணங்களும், திவ்ய ஆயுதங்களும், பெரிய பிராட்டியார் தொடக்கமான நாச்சிமார்களும், நித்யஸூரிகளும், சத்ரஸாமராதிகளும், திருவாசல் காக்கும் முதலிகளும், கணாதிபரும், முத்தரும், பரமாகாசமும், ப்ரக்ருதியும், பத்தாத்மாக்களும், காலமும், மஹதாதி விகாரங்களும், அண்டங்களும், அண்டத்துக்கு உட்பட்ட தேவாதி பதார்த்தங்களும்.
98. அயநம் என்றது - இவற்றுக்கு ஆஸ்ரயம் என்றபடி.
99. அங்ஙனின்றிக்கே, இவை தன்னை ஆஸ்ரயமாக உடையன் என்னவுமாம்.

100. இவை இரண்டாலும் பலித்தது பரத்வ செளலப்பயங்கள்.
101. அந்தர்யாமித்வமும் உபாயத்வமும் உபேயத்வமும் ஆகவுமாம்.
102. "எம்பிரான் எந்தை" என்கையாலே, ஈச்வரனே எல்லா உறவு முறையும் என்று சொல்லும்.
103. நாம் பிறர்க்கான அன்றும் அவன் நமக்காய் இருக்கும்.
104. இரா மடம் ஊட்டுவாரைப் போலே உள்ளே பதி கிடந்து சத்தையே பிடித்து நோக்கிக் கொண்டு போரும்.
105. "ஆய" என்கிற வித்தால், "சென்றால் குடையாம்" என்கிறபடியே எல்லா அடிமைகளும் செய்ய வேணும் என்று அபேசுிக்கிறது.
106. நமஸ்ஸாலே தன்னோடு உறவில்லை என்று வைத்துக் கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கக் கூடுமோ என்னில்.
107. "படியாய்க் கிடந்து உன் பவளவாய் காண்பேனே" என்கிறபடியே கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனை வந்தேறியன்று; ஸ்வரூப ப்ரயுக்தம்.
108. ஆகையால் "வழுவிலா அடிமை செய்ய வேண்டும் நாம்" என்கிற ப்ரார்த்தனையைக் காட்டுகிறது.
109. "கண்ணாரக் கண்டு கழிவதோர் காதல் உற்றார்க்கும் உண்டோ கண்கள் துஞ்சுதல்" என்கிறபடியே காண்பதற்கு முன்பு உறக்கமில்லை; கண்டால் "ஸதா பஷ்யந்தி" ஆகையாலே உறக்கமில்லை.
110. "பமுதே பலபகலும் போயின என்று" இழந்த நாளைக்குக் கூப்பிடுகிறவனுக்கு உறங்க விரகில்லை.
111. "அன்று நான் பிறந்திலேன் பிறந்த பின் மறந்திலேன்" என்னா நின்றார்களிறே.
112. இவ்வடிமை தான் "ஒழிவில் காலம் எல்லாம் உடனாய் மன்னி" என்கிறபடியே ஸர்வ தேச ஸர்வ கால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் அநுவர்த்திக்கும்.
113. எட்டிழையாய் மூன்று சரடாய் இருப்பதொரு மங்கள ஸூத்ரம் போலே திருமந்திரம்.
114. இத்தால் ஈச்வரன் ஆத்மாக்களுக்குப் பதியாய் நின்று ரகூகிக்கும் என்கிறது.
115. ஆகத் திருமந்திரத்தால், எம்பெருமானுக்கே உரியேனான நான் எனக்கு உரியனன்றிக்கே ஒழிய வேணும்; சர்வசேவியான நாராயணனுக்கே எல்லா அடிமைகளும் செய்யப் பெறுவேனாக வேணும் என்றதாயிற்று.

திருமந்திர ப்ரகரணம் முற்றிற்று

பிள்ளை லோகாசார்யர் திருவடிகளே ஷரணம்